

מ-ו-ש-ת-י-ם

איכא אלא

בחברה בעיר. אין בו צורך אלא בארבעה משתתפים ובפשוטה
מכוונים אליו. בעוד שזרקורים מרוכזים ולבניאור'היו מכוונים אל
השאר תלוי במירצם ובכשרונם של השחקנים המשתתפים עצמם.

(אתחנ)

דני : את יודעת מה עליך לעשות בעוד שלש... שתיים עשרה דקה ?
יעל : הכלי בשק. אני תופשת עמדת הצפית שם. אם אפגע — (משתתקת)
דני : אם אפגע... אוכל לבטוח כך ?
יעל : יש אתי תחושת שדה.
דני : אם אפגע — הסתלקי מיד.
יעל : לנטוש אותך ? לא.
דני : וזאת הפעולה הראשונה שלך ?
יעל : כן.
דני : אצלי — העשרים ושתיים. (לפתע הוא מחבק ומנשק אותה. היא מופתעת אך נעתרת לו.
הוא מרפה ממנה) סליחה, עברו פה אנשים.
יעל : משום כך נשקת לי ?
דני : אלו היו ההוראות. להיות זוג מתעלס בגן. אני מקוה שאינך חושבת שעשיתי זאת
מטעמים אחרים. אנו זוג אוהבים, כלומר משחקים זוג כזה.
יעל : זוג אוהבים קצת מוזר אנחנו. כל הזוגות מתנשקים כאשר אין איש מביט וממהרים
להפחד ברגע שנוגמה להם שרואים אותם, ואנו עושים בדיוק את ההיפך.
דני : על זה לא חשבתי... דומני שבעצם את צודקת בהחלט. אבל מוטב כך, שפני לא ייראו.
יעל : אתה חושש מן יכירוך ?
דני : כן. עלולים לעבור פה בלשים, או מלשינים. תמונתי פורסמה בחוצות. תמונה ישנה
שהיתה בנרחיקה של אמי, כאשר ערכו חיפוש בבית. אותי לא מצאו — רק את התמונה.
יעל : לא נאסרת אף פעם אחת ?
דני : אני נחשב לילד פלא. עלי טרם הצליחו לשים יד. לעולם לא אאסר. לכל היותר יפגע בי
הכדור הנושא את שמי.
יעל : מי הגיד זאת, נפוליון ?
דני : גם הוא אמר זאת ? על כל פנים, אני אומר זאת.
יעל : דומתני כי נפוליון היה הראשון שיצר את המימרה.
דני : אי שם ארגז תחמושת. בקרקעיתו כדור המיועד לי. אינני יכול להמלט מן הכדור.
הוא ירדוף אחרי אפילו מעבר לפנה, ובקשתות מוזרות, אליפסיות. יש רק ורך אחת להמלט
ממנו : לסיים את הטבח לפני שיגיעו אל תחתית הארגז. אבל — אולי היום... שולחה היד
אל הארגז... והכדור מצפה לי... במחסנית המקלע אשר במכונית שתעבור בעוד רגעים מספר
על פנינו.
יעל : שאלת אותי אם אני מפחדת... אתה עצמך...
דני : (נונץ בה מבט של רחמים) לא, אני אינני מפחד. אני רק — — (לפתע) חלמתי חלום.
יעל : חלום ?
דני : ראיתי את עצמי מוטל על הכביש. גופי נקוב כדורים, כמו כברה. ראיתי חיילים
גוחנים עלי, מכסים אותי בשמיכה. מתחת לשמיכה מתהווה במהירות שלולית אדומה.
יעל : החלום... בגללו אתה מפחד ?
דני : (בקול חז) לא. לא פחד, אמרתי. לא פחד — רק הרגשה מוזרה. למדת בבית הספר
משהו על טרגדיות יון ? על אירת האסון הממשמש ובא ? על הגורל שצלו מרוש על פעולת
המחזה מתחילתו ? ובכן — עכשו אני יודע שאנו מטולטלים בתוך מערבולת. מערבולת
טראגית. שאנו פוסעים בלאבירינת שיש לו מוצא אחד ויחיד — המות. לאחר עשרים ואחת
פעולות אין המול יכול לשחק עוד.
יעל : הגורל עלול להפתיע. החיים אינם טראגדיה יונית. אתה חש שאתה טובע — אתה
בטוח שאתה נופל מראשו של מגדל, ואז — אז אתה מקיץ, והכל לא היה אלא חלום. אולי
טרם הקיצות.
דני : תודה על מליך הטובות.
יעל : אני, דרך משל, אינני חשה כמוך, ואף על פי כן אני — —
דני : הבה נחדל. נותרו לנו דקות ספורות.
(הצפור מצפצפת שוב)
יעל : מה היתה הצפור הזאת ? לא זמיר, על כל פנים.
דני : דוכיפת ? אולי חוחית צהובה כנפים. אבל לא זמיר.
יעל : הזמיר היא צפור מכוערת.
דני : כן... כאשר שאלתי אותם איך את נראית, הם השיבו לי : נערה יפה.
יעל : יפה ? אני ? זוהי מחמאה גדולה, שאינני שומעת כמותה לעתים קרובות, וזה גם שקר.
דני : הם לא זכרו איך את נראית, בדיוק.
יעל : כך ? עכשו אני מבינה מדוע הגידו לך שאני יפה.
דני : חשוב היה שלא תהי מכוערת, על כל פנים.
יעל : מדוע ?
דני : אנו מתנים פה אהבים. זה יראה מוזר אם אתעלס עם נערה שאינה יפה.
יעל : גם ללא יפות זכות-האהבה.
דני : אבל לא אהבתי.
יעל : אתה קצת שחצן.
דני : לא. לא קצת.

(לפתע הוא מנשק אותה על שפתיה)

יעל : (בשקט) איש לא עבר.

דני : אני יודע.

יעל : נותרו לנו שלש דקות.

דני : שלש דקות — לסוף.

יעל : לא. אל תדבר כך.

דני : לסוף. הפעולה מסוכנת מדי. אני אפתח באש ומיד, מיד יטיחו אש מקלעים לאורך
הגדר. השביל עולה מן הרחוב בצלע גבעונת. אין מסתור ואין מחסה. אני מביט בעיניך
ויודע שלא אראה עוד את הברק אשר בהן. אני מלטף את לחייך ויודע שלעולם לא יחליקו

אצבעותי עוד רך ונעים וטוב. אני אוהב בידך ואני בטוח ששוב לא אוכה ללחיצה של ידידות
כנה. אני מנשק את שפתך ויודע כי זוהי הנשיקה האחרונה.
יעל : שטויות. לא יקרה לך דבר. אנו נפגש שוב ושוב.

דני : לא. אל תנסי לנחם אותי.

יעל : אני יושבת שם תדיר, עם חברותי, ומביטות באנשים המטיילים ברחוב. יש שם מרפסת סוגה
בשיחי יסמין. לא יראו את פניך מן הרחוב ואיש לא יכירך, ורק אני אדע אותך.
דני : את חביבה מאד — —

יעל : (במהירות ובהתרגשות) אל תאמין בחלום שלך. גם אני חלמתי... אמש... הייתי אחיות
התרגשות... לפני הפעולה הראשונה שלי... חלמתי... על עצמי... ועליך... ראיתי אותך בחלומי...
כמעט כמו שאתה במציאות... וירית ואני הייתי בתצפית והאיש שהתנקש בו נהרג...
ואני רחמתי עליו כי אנו נשארנו בחיים והיינו מאושרים מאד.

דני : מה שמך ?

יעל : יעל. ושליך ?

דני : דניאל. קרא לי דני.

יעל : דני. הנה קראתי לך דני.

דני : את משקרת. אל חלמת שום חלום.

יעל : מדוע לא ? גם אתה חלמת.

דני : כן. משום כך אני אומר שאת משקרת.

יעל : דני — —

דני : שעת האסס. את הנשק, מהר !

(יעל מוציאה שק מתחת לספסל. בשק מקלע. דני נוטלו בידו).

למקומך !

יעל : דני !

(אבל הוא כבר נעלם בין העצים. יעל עומדת רגע, מביטה אחריה, אחר יוצאת בכיוון השני.
אתחנ. נשמעות יריות).

(החדר הקטן שבו התרחשה הפעולה בראשית המחזה. אלק'ה יושב ומעשן בעצבנות. נכנס הסגן)
סגן : התקשרתי עם בית החולים.

אלק'ה : ובכן ?

סגן : הנהג מת.

אלק'ה : לאבדון. הוא מת והמוכיר אפילו לא נשרט.

סגן : ונוסף לו — עוד קרבן...

אלק'ה : משלנו. היום נשפך, משני צדי הבאריקה. היכן הגופה ?

סגן : בבית החולים.

אלק'ה : לא זו של הנהג. שלנו.

סגן : גם כן בבית החולים. בודאי ימסרוה להורים.

אלק'ה : עלינו לשלוח זר פרחים להלחיה, להרסיס מודעות אבל.

סגן : דאגתי לכל.

אלק'ה : נמתין עוד רגעים ספורים. אני רוצה פרטים מלאים על מה שאירע שם.

(אתחנ. דני נכנס. הוא מדוכא)

אלק'ה : שלום, דני... איך המרגש ?

דני : כמו חזרתי מן העולם הבא. הם כחנו את האש אלי — והכדורים סגעו בה. הם

נקבו אותה מכף רגל ועד ראש.

אלק'ה : החטאת את המזכיר.

דני : אני יודע... היא אמרה לי שהגורל עלול להתל בנו.

אלק'ה : (מגיש לזני כוסית) שתה. (דני שותה) עכשו ספר לנו, מה בדיוק קרה שם.

דני : לא עכשו. מחר. אני רוצה לנחם. אולי לישון. אולי — אולי גם לחלום.

מ ס ך

